

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1 По1 24/18
22.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Наде Зец, Бојане Пауновић, мр Сретка Јанковића и Драгана Ћесаровића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ и кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Радишић Гутеше, браниоца окривљеног ББ, адвоката Крсте Бобота, браниоца окривљеног ББ, адвоката Вићентија Даријевића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Тихомира Димковића, бранилаца окривљеног ГГ, адвоката Светозара Павловића и адвоката Слободана Павловића, бранилаца окривљеног ДД и окривљеног ЋЋ, адвоката Владимира Петровића и адвоката Јованке Зечевић Анђелковић и две жалбе браниоца окривљеног ДД и окривљеног ЋЋ, адвоката Боривоја Боровића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К.По1 бр. 25/2016 од 29.12.2017. године, након одржане седнице већа у дане 20.02. и 21.02.2019. године, у смислу члана 448 ЗКП-а, а након већања и гласања дана 22.03.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБИ браниоца окривљеног ББ, адвоката Крсте Бобота, браниоца окривљеног ББ, адвоката Вићентија Даријевића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Тихомира Димковића, бранилаца окривљеног ГГ, адвоката Светозара Павловића и адвоката Слободана Павловића, бранилаца окривљеног ДД и окривљеног ЋЋ, адвоката Владимира Петровића и адвоката Јованке Зечевић Анђелковић и браниоца окривљеног ДД и окривљеног ЋЋ, адвоката Боривоја Боровића, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К.По1 бр. 25/2016 од 29.12.2017. године, **само у делу одлуке о кривичној санкцији**, тако што Апелациони суд у Београду, за **окривљеног ВВ УКИДА** одлуку о опозивању условне осуде, изречене пресудом Основног суда у Зрењанину К.бр.127/13 од 02.04.2013.

године, па му применом 4, 44, 45, 48, 50, 54 КЗ, задржава као правилно утврђене појединачне казне и то за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, за кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 Кривичног законика, казну затвора у трајању од 5 (пет) година и новчану казну у износу од 120.000,00 динара,

а применом наведених законских прописа и одредби члана 56 и 57 КЗ, **окривљеном ББ** за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, за кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ-а, казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 2 (два) месеца и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, **окривљеном ГГ** за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, за кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 Кривичног законика казну затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) месеца и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, **окривљеном ДД** за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, за кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 Кривичног законика казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, **окривљеном ЂЂ** за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, за кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 Кривичног законика казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, за која су првостепеном пресудом оглашени кривим, на основу одредби чланова 60 и 63 КЗ,

ОСУЂУЈЕ и то:

окривљеног ВВ на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 4 (четири) месеца, у коју му урачунава време проведено у притвору од 01.02.2016. до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од **120.000,00 динара**,

окривљеног ББ на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци у коју му урачунава време проведено у притвору од 06.11.2015. године до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од **120.000,00 динара**,

окривљеног ГГ на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју му урачунава време проведено у притвору од 01.02.2016. године до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од **120.000,00 динара**,

окривљеног ДД, на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му урачунава време проведено у притвору од 06.11.2015. године до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од **120.000,00 динара**,

окривљеног ЂЂ, на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му урачунава време проведено у притвору од 06.11.2015. године до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од 120.000,00 динара,

с тим што су окривљени обавезни да новчане казне плате у року од 30 (тридесет) дана од дана правоснажности пресуде, а уколико то не учине у остављеном року новчана казна ће бити замењена казном затвора тако што ће се сваких започетих, а неплаћених 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 (шест) месеци,

док се у преосталом делу изјављене жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Крсте Бобота, браниоца окривљеног ББ, адвоката Вићентија Даријевића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Тихомира Димковића, бранилаца окривљеног ГГ, адвоката Светозара Павловића и адвоката Слободана Павловића, бранилаца окривљеног ДД и окривљеног ЂЂ, адвоката Владимира Петровића и адвоката Јованке Зечевић Анђелковић и браниоца окривљеног ДД и окривљеног ЂЂ, адвоката Боривоја Боровића, и у целости жалбе Тужиоца за организовани криминал и браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Радишић Гутеша, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда се у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепена пресуда, изјављене жалбе и изјашњење Тужилаштва за организовани криминал

Побијаном пресудом окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, ставом првим оглашени су кривим и то: **окривљени АА** да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ за које му је првостепени суд утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године, за кривично дело фалсификовање новца у продуженом трајању из члана 223 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ казну затвора у трајању од 6 (шест) година и новчану казну у износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година у коју му је урачунао време проведено у притвору од 15.09.2015. до 09.11.2016. године и новчану казну у износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара коју је окривљени дужан да плати у року од 30 (тридесет) дана од дана правоснажности пресуде, што ако не учини иста ће се заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не сме бити дужа од 6 (шест) месеци, **окривљени ВВ** кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика за које му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, кривично дело

фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ, за које му је утврдио казну затвора у трајању од 5 (пет) година и новчану казну у износу од 120.000,00 (стодадесетхиљада) динара, опозвао му условну осуду изречену пресудом Основног суда у Зрењанину К.бр. 127/13 од 02.04.2013. године и узео као утврђену казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 10 (десет) месеци у коју му је урачунао време проведено у притвору од 01.02.2016. до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од 120.000,00 (стодадесетхиљада) динара коју је окривљени дужан да плати у року од 30 (тридесет) дана од дана правноснажности пресуде, што ако не учини иста ће се заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не сме бити дужа од 6 (шест) месеци, **окривљени ББ** за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ за које му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, за кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ за које му је утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 5 (пет) месеци и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 8 (осам) месеци у коју му је урачуно време проведено у притвору од 06.11.2015. до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од 120.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 30 (тридесет) дана од дана правноснажности пресуде, што ако не учини иста ће се заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не сме бити дужа од 6 (шест) месеци, **окривљени ГГ** за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ за које му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, за кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ за које му је утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године и 8 (осам) месеци и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју му је урачунао време проведено у притвору од 01.02.2016. до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од 120.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 30 (тридесет) дана од дана правноснажности пресуде, што ако не учини иста ће се заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не сме бити дужа од 6 (шест) месеци, **окривљени ДД** за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ за које му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, за кривично дело фалсификовање исправе из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 4 (четири) месеца и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци у коју му је урачунао време проведено у притвору од 06.11.2015. до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од 120.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 30 (тридесет) дана од дана правноснажности, што ако не учини иста ће се заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не сме бити дужа од 6 (шест) месеци, **окривљени ЂЂ** за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ за које му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, за кривично дело

фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 4 (четири) месеца и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору од 06.11.2015. до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 30 (тридесет) дана од дана правноснажности, што ако не учини иста ће се заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не сме бити дужа од 6 (шест) месеци.

На основу одредбе члана 87 КЗ према окривљенима АА, ББ, ЂЂ, ЗЗ, ВВ и ГГ изричена је мера безбедности одузимања предмета и то: од окривљеног АА један рачунар сиво-црне боје без видљивих ознака, један УСБ меморија "Verbatim" црне боје, један УСБ меморија сиво-црне боје са ланчићем, један мобилни телефон "Samsung SGH 0880" са 2 IMEI броја ..., ... са припадајућом SIM картицом ... као и 30 новчаница (недовршених) апоена 100 USA долара и осталих предмета ближе означених у потврди о привремено одузетим предметима Ку.бр. 127/15 од 15.09.2015. године, као и сви предмети означени бројем од 1-20 у потврди о привремено одузетим предметима 03/4-5 број 55/15 од 15.09.2015. године и предмети означени од 1-8 у потврди о привремено одузетим предметима број 03/4-5 број 56/15 од 15.09.2015. године, а која потврда се налази у списима предмета, од окривљеног ББ један мобилни телефон марке "Samsung" модел "GT-19301L" црно-плаве боје са припадајом картицом броја ..., од окривљеног ГГ сви мобилни телефони са СИМ картицама који су одузети у ближе означеној потврди о привремено одузетим предметима број 03/4-5 број 4/16 од 01.02.2016. године, од окривљеног ВВ мобилни телефон марке "Iphone" са IMEI бројем ..., са припадајућом СИМ картицом, од окривљеног ДД један мобилни телефон марке "Sony" беле боје IMEI броја ..., са припадајућом картицом броја ..., од окривљеног ЂЂ један мобилни телефон марке "Samsung" IMEI броја ..., са припадајућом картицом.

На основу одредбе члана 223 став 5 КЗ одлучено је да се од окривљеног АА и окривљеног ББ одузимају се лажне новчанице и то: од окривљеног АА 326 новчаница у апоенима од 100 USD долара серијских бројева, ближе означених потврди о одузетим предметима број 54/15-1, а од окривљеног ББ 352 новчанице у апоенима од 100 USD долара серијских бројева, ближе означених у потврди о одузимању предмета од 06.11.2015. године.

На основу одредбе члана 91 и 92 став 1 Кривичног законика и члана 538 став 1 и 2 и члана 541 ЗКП одлучено је да се одузима имовинска корист прибављена извршењем кривичних дела па су окривљени и то АА обавезани да на име прибављене имовинске користи стечене извршењем кривичног дела плати износ од 7.934,89 евра, а окривљени ВВ и ГГ да солидарно плате износ од 4.950,00 евра, све то у динарској противвредности по званичном курсу Народне банке Србије на дан исплате и у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 60 (шездесет) дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу одредбе члана 261, 262 и 264 ЗКП-а окривљени АА обавезан је да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 5.500,00 динара, окривљени ДД износ од 5.030,00 динара и то у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења као и да на име паушала окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ плате износ од по 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилаштво за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о кривичним санкцијама у односу на окривљеног ББ, ДД и ЋЋ и о другим одлукама са предлогом да Апелациони суд у Београду, укине пресуду Вишег суда у Београду Посебног одељења К.По1.бр. 25/16 од 29.12.2017. године и предмет упуту првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи тако што ће окривљенима ББ, ДД и ЋЋ изрећи казне затвора у дужем трајању и новчане казне у већем износу као и меру безбедности одузимања предмета из члана 87 КЗ – новца у износу од 6.400,00 евра који је настао извршењем кривичног дела од лица и то – ЕЕ, лице на које је новац у наведеном износу пренет без накнаде,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Весна Радишић Гутеша, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење или да донесе пресуду којом се осуђени ослобађа од оптужбе или преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће окривљеног АА ослободити или пак изрећи блажу казну.

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Крсто Бобот, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца, побијану пресуду преиначи и окривљеног ББ на основу члана 423 тачка 2 ЗКП ослободи од оптужбе или да пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији и изрекне јединствену казну затвора у знатно краћем временском трајању или на основу члана 455 став 1 тачка 3 у вези са чланом 458 ЗКП усвоји жалбу браниоца окривљеног и првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, са захтевом да окривљени ББ и бранилац буду обавештени о седници већа другостепеног суда,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Вићентије Даријевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама са предлогом да се жалба усвоји и побијана пресуда укине и предмет упуту првостепеном суду на поновно суђење или да се првостепена пресуда преиначи, окривљени ББ ослободи од оптужбе или да се побијана пресуда преиначи и окривљеном изрекне

блажа казна, са захтевом да окривљени и бранилац буду позвани на седницу већа,

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Тихомир Димковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, због одлуке о кривичној санкцији и одузимању имовинске користи са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе,

-браниоци окривљеног ГГ, адвокат Светозар Павловић и адвокат Слободан Павловић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни са предлогом да Апелациони суд у Београду Посебно одељење укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи тако што ће окривљеног ГГ блаже казнити,

-браниоци окривљеног ДД и окривљеног ЋЋ, адвокат Јованка Зечевић Анђелковић и адвокат Владимир Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда у односу на окривљене укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или иста преиначи у смислу навода из жалбе и окривљени ослободе од оптужбе, са захтевом да браниоци и окривљени буду позвани на седницу већа,

-браниоца окривљеног ДД и окривљеног ЋЋ, адвоката Боривоја Боровића, и то две жалбе примљене дана 10.08.2018. године и 08.08.2018. године, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и побијану пресуду преиначи тако што ће окривљенима ДД и ЋЋ изрећи ослобађајуће пресуде или да пресуду укине и предмет врати на поновни поступак пред првостепеним судом, са захтевом да бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа,

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Крсто Бобот изјавио је одговор на жалбу Тужилаштва за организовани криминал, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу ТОК-а као неосновану и усвоји жалбу браниоца окривљеног према жалбеним предлозима, са захтевом да окривљени и његов бранилац буду позвани на седницу већа.

Тужилаштво за организовани криминал је у свом поднеску Ктж.бр.35/18 од 24.10.2018. године, предложило да се жалба Тужилаштва за организовани криминал уважи као основана, побијана пресуда укине и предмет упутити првостепеном суду на поновно суђење или преиначи, тако што ће окривљенима ББ, ДД и ЋЋ изрећи казне затвора у дужем трајању и новчане казне у већем новчаном износу, као и меру безбедности одузимања предмета из члана 87 КЗ – новца у износу од 6.400 евра, који је

настао извршењем кривичног дела од лица – ЕЕ, на коју је новац у наведеном износу пренет без накнаде, а да се жалбе бранилаца окривљених и то: браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Радишић Гутеша, браниоца окривљеног ББ, адвоката Крсте Бобота, браниоца окривљеног ББ, адвоката Вићентија Даријевића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Тихомира Димковића, заједничке жалбе бранилаца окривљеног ГГ, адвоката Светозара Павловића и адвоката Слободана Павловића и заједничке жалбе бранилаца окривљеног ДД и окривљеног ЂЂ, адвоката Владимира Петровића и адвоката Јованке Зечевић и браниоца окривљеног ДД и ЂЂ, адвоката Боривоја Боровића, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је седницу већа у смислу члана 448 ЗКП, дана 20.02.2019. године у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал, Тамаре Ристић, окривљеног ББ и његових бранилаца, адвоката Вићентија Даријевића и Крста Бобота, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Табачки Срђана, који се по заменичком пуномоћју јавља за адвоката Тихомира Димковића, окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Светозара Павловића, бранилаца окривљених ДД и ЂЂ, адвоката Огњена Радића, по заменичком пуномоћју за адвоката Боривоја Боровића и адвоката Јованке Зечевић Анђелковић, а у одсуству уредно обавештених окривљеног ДД и ЂЂ и дана 21.02.2019. године, у присуству окривљеног ГГ, његовог браниоца, адвоката Светозара Павловића, те браниоца окривљених ДД и ЂЂ, адвоката Боривоја Боровића и Огњена Радића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама и одговором на жалбу, те предлогом Тужиоца за организовани криминал исказан у поднеску Ктж.бр 35/18 од 24.10.2018. године и објашњења која су на седници већа дали заменик Тужиоца за организовани криминал, присутни окривљени и њихови браниоци поводом изјављених жалби и одговора на жалбу, те је након одржаног већања и гласања дана 22.02.2019. године, одлучио као у изреци.

Анализа свих изјављених жалби бранилаца окривљених, којима се оспорава постојање организоване криминалне групе и разлози за њихово одбијање

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је најпре извршио анализу жалби бранилаца свих окривљених којима се првостепена пресуда побија у делу који се односи на постојање организоване криминалне групе – организатора и припадника организоване криминалне групе, па је нашао да је правилно првостепени суд из изведених и оцењених доказа, насупротив изнетим жалбеним наводима, јасно и аргументовано утврдио да су окривљени АА, окривљени ББ, окривљени ВВ, окривљени ГГ и окривљени ДД и ЂЂ, својим појединачним радњама деловали у циљу остваривања плана организоване криминалне групе чији је један од организатора био окривљени АА и то у дужем временском периоду у међународним размерама, ради стицања финансијске користи. Дакле, првостепени суд је детаљно описао начин на који је настала предметна организована криминална група, тачну улогу сваког припадника групе, односно објаснио ко је организовао криминалну групу, која улога је била сваког припадника те групе, као и принцип рада предметне организоване криминалне групе, а

како то произлази из образложења на странама 64 до 70 образложења побијане пресуде, о чему ће касније бити речи приликом анализе жалби бранилаца за сваког окривљеног.

Надаље, жалбеним наводима бранилаца окривљених првостепена пресуда се побија у делу који се односи на то да је првостепени суд у доказном поступку прочитао допис МУП-а, Дирекције полиције од 15.09.2015.године са информацијом чешке полиције и правноснажне пресуде суда из Чешке Републике, јер ови докази, по ставу одбране, не могу производити правно дејство обзиром да не постоји одлука наших судова о њиховом признању, те да се стога ни формално не могу користити као доказ у судском поступку.

Изнете жалбене наводе овај суд оцењује неоснованим, јер је правилно закључио првостепени суд да су предметни допис и пресуде прибављени на законит начин, на основу Споразума о оснивању заједничког тима од 10.03.2015. године који је сачињен у складу са одредбом члана 19 Конвенције Уједињених нација против транснационалног организованог криминала од 15.11.2000. године и у складу са чланом 22 Додатног протокола уз Европску конвенцију о узајамној правној помоћи у кривичним стварима од 08.11.2015. године, у коме су прописани и општи услови споразума. Имајући у виду при том и чињеницу која је наведена у предметном споразуму, а наиме да ће све предузете радње у оквиру активности ЗИТ, искључиво предузимати према законима оне земље која радње буде предузимала, па обзиром да су предметни допис, а и пресуде Републике Чешке донете на основу доказа који се према прописима Републике Чешке могу користити у поступку, нема законских основа да се исти третирају као незаконити докази, нити је, по оцени овог суда, била потребна одлука наших судова у поступку за признање стране судске одлуке коју регулише Закон о решавању сукоба закона са прописима других земаља, а посебно што је из наведених пресуда иностраног суда само утврђено да су окривљени Драган Радинковић и ЉЉ оглашени кривим.

Анализа жалбе браниоца окривљеног АА и разлози за њено одбијање

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је пошао од навода из жалбе браниоца окривљеног АА, којима је указано на нејасне разлоге првостепеног суда у односу на одлучну чињеницу да је окривљени АА организовао организовану криминалну групу и тиме учинио кривично дело из члана 346 став 2 КЗ.

Наиме, првостепени суд је одлучну чињеницу да је окривљени АА заједно са окривљеним ЖЖ, у односу на кога је кривични поступак раздвојен, организовао криминалну групу, која је постојала одређено време и деловала споразумно у циљу вршења кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 КЗ, утврдио на основу исказа сведока ЗЗ, који је навео да је његов дугогодишњи познаник ИИ изнајмио своју кућу у ... ЖЖ, са којим је закључио уговор о закупу у фебруару – марту месецу 2013. године, а коју је користио са окривљеним АА, затим из исказа сведокиње ЈЈ, која је потврдила наводе сведока ЗЗ, а из ког произлази да је ИИ издао два стамбена објекта у ... и то у периоду фебруар – март 2013. године, један објекат њој, а други АА и ЖЖ,

које је упознала приликом закључења уговора о закупу, да је сведокиња лично видела њих двојицу како долазе у објекат, а посебно је указала да ЖЖ у предметни објекат није долазио од јула 2014. године до маја месеца 2015. године. Такође, исказом сведока КК потврђени су наводи сведока ЗЗ и сведокиње ЈЈ и наводи одбране окривљеног АА, у прилог чему иде и исказ сведока ЛЛ који је власник графичког привредног друштва “Дестефико”, које се бави услугама штампања, продајом репроматеријала за графичку делатност преко кога је окривљени ЖЖ телефоном наручио одређену боју немачке производње као и пасту која служи за чишћење сита после штампе. Наведеним исказима потврђена је одбрана окривљеног АА који је признао извршење кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 КЗ, тако и писаним доказима изведеним у току поступка и то са уговором о закупу од 15.02.2013. године, криминалистичко-техничком документацијом МУП-а Републике Србије, ПУ Нови Сад, Одсек оперативе и ПД криминалистичке технике и ПДЗ број 2482 од 15.09.2015. године, записником о увиђају Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду од 15.09.2015. године, сачињеног у ..., извештаја о слању робе са датумом слања од 26.06.2015. године до 27.06.2015. године, од пошиљаоца “Дестефико” ДОО примаоцу ЖЖ.

Дакле, из наведених и правилно оцењених доказа несумњиво произлази да је окривљени АА са ЖЖ, у односу на кога је кривични поступак раздвојен, договорио прављење фалсификованих долара, те је исте и правио и имао сазнања да ће исте новчанице ЖЖ даље ставити у промет, да је део фалсификованих УСА долара, по договору са ЖЖ окривљени АА дао ЉЉ ради даљег стављања у оптицај, ради стицања финансијске добити, да је ЉЉ преузети фалсификовани новац дао даље ММ, а овај у Републици Чешкој исте продао полицијском агенту за износ у еврима ближе опредељен у изреци пресуде. Наведене радње окривљени НН не спори, а новчанице пронађене код њега таксативно набројане у изреци пресуде под тачком 3 имају исти индикатив и то индикатив 25482, што је несумњиво утврђено из писаних доказа изведених на главном претресу, а посебно исказа сведока ЊЊ. Даље, фалсификоване новчанице УСА долара, које су одузете од ЉЉ и ОО односно полицијског агента Чешке, коме су ова двојица доставили и продавали фалсификоване доларе које је претходно направио АА, а како је то утврђено и пресудама чешких судова, имају исти индикатив, дакле, индикатив 25482. Такође, садржина појединих преслушаних аудио записа, а доведених у везу са извештајима о активностима прикривеног иследника “ЕА20”, по оцени овог суда потврђује став првостепеног суда о постојању и деловању организоване криминалне групе и улоге АА као организатора. Због свега напред у погледу кривичног дела из члана 346 став 2 КЗ, правилно првостепени суд наводе окривљеног АА, који је мењао своју одбрану и указивао на ЖЖ као организатора, није прихватио јер за промене у исказима није дао објашњење и релевантне аргументе.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се указује да нема доказа да је он произвео фалсификоване новчанице – УСА доларе у количини опредељеној у изреци, имајући у виду пре свега исказ сведока ЊЊ који је навео да је у спорном периоду било 32 штампарије у Бугарској, а што по ставу одбране оставља могућност да новац који је био предмет експертизе потиче из различитих извора и штампарија. Међутим, насупрот изнетим наводима, а како то произлази из исказа

сведока ЊЊ утврђеним индикативом ..., ... и ..., потврђује се да новчанице са тим индикативом потичу од истог извора штампања, а из изведених доказа је утврђено да све новчанице у количини опредељеној у изреци имају исти индикатив, што указује да их је направио управо окривљени АА, који није ни спорио да их је израђивао, већ је оспорио само њихову количину.

Дакле, имајући у виду наведено, односно да окривљени АА није спорио да је производио фалсификоване новчанице и у време када се ЖЖ налазио на издржавању затворске казне током друге половине 2014. године и прве половине 2015. године, правилан је закључак да је управо окривљени АА један од организатора организоване криминалне групе, те су разлике у његовој одбрани у погледу наведеног правилно оцењене да су усмерене на умањење и искључење кривице.

Анализа жалби бранилаца окривљеног ББ и разлози за њихово одбијање

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је пошао од навода из изјављених жалби, којима се указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка, јер је изрека пресуде у другом ставу противречна у ставовима 4 и 5 изреке. Међутим, насупрот изнетим наводима из става 2 изреке пресуде несумњиво произилази да је окривљени ББ имао улогу да од НН припадника организоване криминалне групе прибавља и преузима лажан новац, ставља га у оптицај и предаје другим припадницима организоване криминалне групе ради даље продаје, а окривљени ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ су имали улогу да од окривљеног ББ и других НН припадника организоване криминалне групе преузимају лажан новац што је и прецизирано ставом 4 изреке за ВВ и који је лажни новац у количини од 201 комада прибавио од НН припадника организоване криминалне групе и предао га окривљеном ГГ, а ставом 5 изреке је прецизирано да је окривљени ББ лажни новац прибавио од НН припадника организоване криминалне групе предао га окривљенима ДД и ЋЋ, због чега се, по оцени овог суда, неосновано указује на неразумљивост и противречност изреке побијане пресуде.

Надаље, изјављеним жалбама се истиче да је првостепени суд погрешно утврдио да је окривљени ББ члан организоване криминалне групе, да је по ставу браниоца у времену деловања организоване криминалне групе имао телефонску комуникацију и контакт искључиво са окривљеним ДД и окривљеним ЋЋ, да ниједан доказ не потврђује став првостепеног суда да је окривљени ББ прибављао и стављао у оптицај лажни новац односно да је имао комуникацију са било којим окривљеним.

Изнете жалбене наводе овај суд оцењује као неосноване, јер је првостепени суд правилно утврдио да се окривљени ББ дужи период познаје са окривљенима ДД и ЋЋ, да су дана 06.11.2015. године били заједно у кући окривљеног ЋЋ у ... у ул. ..., којом приликом су окривљени ББ и окривљени ЋЋ били у контакту са фалсификованим USA доларима у апоенима од 100 долара, да је тада био присутан и окривљени ДД, да је окривљени ББ изашао из куће окривљених ДД и ЋЋ са износом 35.200 фалсификованих

USA долара у апоенима од 100 USA долара са серијским бројевима ближе одређеним у ставу пет изреке, које је ставио у своје возило – комби марке “Reno Master” који је новац код њега пронађен и одузет од стране полицијских службеника Полицијске управе Зрењанин. При томе окривљени ББ није спорио да је познавао окривљеног ЖЖ, према коме је поступак раздвојен, ни чињеницу да га је ВВ једном приликом позвао телефоном, потврдио је да је користио број телефона на који га је позвао окривљени ВВ, нити је спорио да је са окривљенима ЂЂ и ДД био саговорник у снимљеним телефонским разговорима. Улогу окривљеног ББ као члана организоване криминалне групе потврђују и материјални докази, потврда о привремено одузетим предметима, извештај о експертизи новца из ког извештаја је првостепени суд правилно утврдио да су новчанице одузете од окривљеног ББ, пронађене у једној најлон кеси у његовом возилу, фалсификати познатог типа, истог индикатива и то ... При томе из записника о вештачењу од 11.01.2016. године, првостепени суд је правилно утврдио да се на узетом брису, на ручки ПВЦ кесе розе боје у којој се налазио новац који је одузет од окривљеног, садрже елементи ДНК профила окривљеног ББ у мешаном ДНК профилу најмање 3 особе. Даље, приликом анализе узет је брис са насумично изабраних новчаница које су одузете од окривљеног ББ и анализом је утврђено да се елементи ДНК профила окривљеног ЂЂ садрже у мешаном ДНК профилу најмање три особе и да се исти као донор не може искључити. Имајући у виду напред наведено, потпуно је без утицаја то да ли је окривљени ББ познавао и остале окривљене односно није од значаја што се сви окривљени нису међусобно познавали, на чему се неосновано инсистира у изјављеним жалбама одбране.

Изјављеним жалбама се указује и да је на припремном рочишту предлагано издвајање из списка писмених доказа који су прибављени од стране полицијских органа Републике Чешке предложених од стране ТОК - три Стручна мишљења криминалистичког института у Прагу, Извештај јединице за откривање организованог криминала као и Допис МУП Дирекција полиције са информацијама чешке полиције - од којих су поједини и поред противљења одбране дана 09.11.2017. године, ипак изведени и прочитани, али увидом у првостепену пресуду у делу где се набрају писмени докази изведени на главном претресу од стране 39 – 44 побијане пресуде, првостепени суд не наводи ове писмене доказе у својој пресуди, па је остало нејасно да ли је суд прихватио процесни предлог одбране да се издвоје писмени докази као незаконити а у складу са одредбом члана 358 ЗКП је требало да о томе донесе решење. Изнете жалбене наводе Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, оцењује као неосноване, будући да исти нису од утицаја на законитост и правилност утврђеног чињеничног стања посебно код чињенице да на наведеним доказима није заснована побијана пресуда а првостепени суд је те доказне предлоге одбио решењем дана 9.11.2017.године.

Изјављеном жалбом браниоца окривљеног ББ указује се да првостепени суд није навео јасне разлоге нити је образложио на основу чега је утврдио да окривљени ББ прибавио лажни новац у намери да га стави у оптицај као прави.

Изнете жалбене наводе овај суд оцењује неоснованим. Наиме, из одбрана окривљеног ГГ, окривљеног ВВ и самог окривљеног ББ, те окривљених ЋЋ и ДД, из снимљених телефонских разговора које су у спорном периоду водили окривљени, читањем СМС порука, као и транскрипата обављених комуникација окривљених, несумњиво је утврђено да су окривљени, изузев АА, међусобно комуницирали у означеном периоду и то окривљени ГГ са окривљеним ВВ, да је окривљени ВВ позвао ББ, окривљени ББ је контактирао са окривљеним ЋЋ и ДД, а поред тога окривљени ГГ је комуницирао и са прикривеним иследником “ЕА 20”. Намера окривљених па и окривљеног ББ је правилно утврђена из садржине телефонских разговора између окривљеног ББ и окривљених ДД и ЋЋ а доводећи исте у вези са осталим изведеним доказима, првостепени суд је несумњиво утврдио да је окривљени ББ током августа месеца 2015. године прибавио лажни новац који је предао окривљеном ДД и ЋЋ ради даље дистрибуције и стављања у оптицај, што су они након преузимања фалсификованог новца и учинили, али до продаје није дошло па су наведени новац у количини од 352 апоена фалсификованих USA долара, вратили окривљеном ББ на његов захтев дана 06.11.2015. године у својој кући у

У прилог томе се издвајају телефонски разговори од 20.09.2015. године и 29.10.2015. године као и разговори наведени на страни 60 образложења ожалбене пресуде. Па тако из разговора окривљеног ББ и окривљеног ЋЋ, везујући исте са осталим утврђеним чињеницама, првостепени суд је правилно утврдио да су предмет разговора управо фалсификовани долари, односно интересовање окривљеног ЋЋ за набавку истих од окривљеног ББ, а потом реализација договора између њих двојице. Правилно првостепени суд налази да је од значаја разговор од 20.09.2015. године, пет дана по лишењу слободе окривљеног АА, а разговор се водио између окривљеног ЋЋ и окривљеног ББ и исти је наведен на страни 61 образложења, дакле неспорно је да изведени докази указују да су окривљени ББ и ЋЋ разговарали о фалсификованом новцу, као и разговори наведени на странама 62 и 63 образложења из којих је првостепени суд, а на супрот жалбеним наводима, правилно закључио да термини “пилићи” и “гуме” представљају термине који се односе на фалсификоване новчанице, односно фалсификоване доларе, посебно имајући у виду неспорну чињеницу да никакве гуме, приликом претреса окривљеног ББ од стране полиције, нису пронађене у возилу окривљеног, већ 352 новчанице фалсификованих долара у апоенима од по 100 USA долара које су се налазиле у кеси на чијој ручки је пронађен ДНК траг окривљеног ББ.

Имајући у виду наведено, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, јер државни органи нису транскриптовали разговоре окривљеног ББ и ДД и ЋЋ током периода од 40 дана. По оцени овог суда ови наводи нису од утицаја на утврђено чињенично стање, будући да је првостепени суд чињенично стање утврдио из осталих транскриптованих телефонских разговора, који су изведени као доказ, док одбрана окривљеног у току поступка није ни ставила предлог у погледу периода од 40 дана на који се указује у жалби, а што је имала као могућност у складу са одредбама ЗКП. Тако ни на главном претресу дана 02.02.2017. године када су преслушавани аудио-записи разговора,

одбрана није предложила да се изведе доказ на који се у жалби позива, а што не мења кривично-правни значај напред утврђених чињеница.

Из свега напред наведеног, правилан је закључак првостепеног суда да су се у радњама окривљеног ББ, а насупрот жалбеним наводима, стекла сва законска обележја бића кривичних дела за која је оглашен кривим.

Анализа жалбе браниоца окривљеног ВВ и разлози за њено одбијање

Наиме, жалбом браниоца окривљеног уопштено се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђено чињенично стање, односно цитирају се законске одредбе, а затим се конкретно указује на повреду одредаба ЗКП и КЗ везано за одмеравање казне, односно о одлучивању о опозиву условне осуде, о чему ће бити касније речи.

Конкретно, у жалби браниоца окривљеног оспорава се постојање организоване криминалне групе, а самим тим и улога окривљеног ВВ као члана исте, те се истиче да је у погледу времена чланства окривљеног ВВ изрека пресуде неразумљива. Изнете жалбене наводе овај суд оцењује неоснованим, јер је првостепени суд из свих изведених и правилно оцењених доказа, пре свега из садржине преслушаних аудио записа, извештаја о активности прикривеног иследника "ЕА20", утврдио постојање и деловање организоване криминалне групе, а тиме и улогу окривљеног ВВ. На то посебно указује анализа аудио записа под шифрама "...", тачније разговора окривљеног ГГ и окривљеног ВВ од 07. и 08. новембра 2014. године, доведених у везу са извештајем о активностима прикривеног иследника "ЕА20" од 02., 06., 07. и 08. новембра 2014. године, из којих произлази да је фалсификоване новчанице УСА долара, које је окривљени ГГ предао прикривеном иследнику "ЕА20", у означеном периоду набавио од "свог" човека – окривљеног ВВ, а како то произлази из детаљне анализе садржине телефонских разговора вођених од 07.11.2014. године до 06.11.2015. године, ближе цењених на странама 58., 59. и 60. образложења. Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног првостепени суд је анализом изведених доказа телефонских разговора правилно утврдио да је сарадња око набавке и продаје фалсификованог новца између окривљеног ГГ и окривљеног ВВ настављена и након новембра 2014. године. У прилог наведеном посебно указује разговор који је окривљени ГГ водио са окривљеним ВВ, у коме му је саопштио да има добре вести. Надаље, и разговори обављени дана 25.12.2014. године као и извештај о активностима прикривеног иследника од 25. и 26.12.2014. године јасно указују на то да фалсификовани новац, који ГГ продаје прикривеном иследнику, набавља од окривљеног ВВ, а овај пак од другог лица, дакле постоји договор и континуитет у њиховим радњама, које чине радње у ланцу набавке и продаје фалсификованог новца, што је детаљно анализирано на странама 67, 68, и 69, образложења, због чега се не може прихватити закључак браниоца окривљеног да се изрека пресуде у ставу четири, у односу на окривљеног ВВ, заснива искључиво на одбрани окривљеног ГГ, датој пред Тужилаштвом за организовани криминал 05.04.2016. године.

Надаље, не може се прихватити ни став браниоца окривљеног да се пресуда не може заснивати на исказу сведока ЊЊ, будући да је испитан у својству сведока, а није вештак у смислу одредбе члана 114 ЗКП, чије одредбе је бранилац детаљно цитирао и дао сопствено детаљно тумачење. Ово стога што је првостепени суд приликом доношења побијане пресуде правилно прихватио у потпуности исказ сведока ЊЊ који је запослен у Народној банци Србије, у Одељењу за националне центре за борбу против фалсификовања и анализу новчаница и кованог новца, као специјалиста за утврђивање аутентичности новца, обзиром да НБС, као једина стручна установа у земљи, врши експертизу свих новчаница достављених под сумњом фалсификата, било да је реч о националној валути или страном новцу, јер поседује спесимене свих новчаница које издају све банке на свету. Наведени сведок је сведочио о процедури провере фалсификованог новца у конкретном случају, што није противно одредби члана од 113 до 132 ЗКП-а – “вештачења”, нити било којој другој одредби овог Законика.

Што се тиче жалбених навода браниоца окривљеног којима се указује да је прикривени иследник подстрекао окривљеног ГГ, о истима ће бити речи приликом анализе жалбе бранилаца окривљеног ГГ, а што је одговор и на жалбене наводе браниоца окривљеног ВВ.

Анализа жалбе бранилаца окривљеног ГГ и разлози за њено одбијање

Жалбом бранилаца окривљеног ГГ указује се да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка, јер је прикривени иследник прекршио одредбе члана 185 став 4 ЗКП – подстрекао је окривљеног ГГ на предузимање инкриминисаних радњи, што је законом изричито забрањено.

Изнете жалбене наводе овај суд оцењује као неосноване, будући да је првостепени суд улогу окривљеног као припадника организоване криминалне групе и активности које је предузео несумњиво утврдио из изведених и правилно оцењених доказа. При томе је имао у виду и одбрану окривљеног који није спорио да познаје окривљеног ВВ, да је у свом возилу марке “Citroen C4” прикривеном иследнику под шифром “ЕА20” продао лажни новац и то дана 02.11.2014. године у количини од 100 комада, у апоеним од 100 УСА долара за 32,5% номиналне вредности тј. за износ од 2.550 евра и поклонио једну новчаницу у апоену од 100 УСА долара, дана 28.11.2014. године у количини од 100 комада, апоена 100 УСА долара за 30% номиналне вредности за износ од 2.400 евра, дакле све за укупно 4.950 евра и то новчанице ближе опредељене по серијском броју у изреци побијане пресуде под тачком четири. Наведене чињенице су потврђене извештајем прикривеног иследника “ЕА20” од 02.11.2014. године, 06.11.2014. године, 07.11.2014. године, 08.11.2014. године и 28.11.2014. године, који су прибављени по наредби судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду од 20.10.2014. године сходно члану 161 став 1 и члана 183, 184 и 185 ЗКП о ангажовању прикривеног иследника, на основу које је надлежни орган МУП-а и одредио прикривеног иследника под шифром “ЕА20”. Из извештаја наведеног прикривеног иследника од 02.11.2014. године правилно је првостепени суд утврдио да је у Зрењанину упознао у кафићу окривљеног ГГ и још једно лице и да му је

окривљени ГГ понудио да откупи фалсификоване америчке доларе у апоенима од 100 долара, показавши му претходно једну фалсификовану новчаницу, те да уколико је задовољан квалитетом, по потреби може да набави и више, с тим што се испорука чека две до три недеље, јер се новац налази у другој држави. Даље се на страни 54. и 55. образложења детаљно описује контакт окривљеног ГГ и прикривеног иследника, место где су се састајали и телефонске разговоре које су обављали. Да су у конкретном случају предмет купопродаје са прикривеним иследником биле фалсификоване новчанице у апоенима од 100 УСА долара потврђено је извештајем о експертизи новца број ... и број ..., који су сачињени од стране НБС и то Сектора за послове са готовином, из којих је несумњиво утврђено да су све продате новчанице прикривеном иследнику од окривљеног ГГ фалсификати познатог типа, да су свих 201 комада истог индикатива и то 25482, добре израде. У прилог правилном закључку првостепеног суда су и телефонски разговори вођени између осталог између окривљеног ГГ и окривљеног ВВ од 07.11.2014. године и 08.11.2014. године. Ови разговори доведени у везу са извештајем прикривеног иследника од 07.11.2014. године потврђују да је окривљени ГГ заједно са прикривеним иследником "ЕА20" боравио у кафићу "... " у Зрењанину, па након што се прикривени иследник изјаснио да му је потребно још фалсификованих новчаница, уз питање колико окривљени ГГ може још да набави, окривљени ГГ је рекао да мора да провери са "својим човеком" и може да набави још 200 новчаница фалсификованих америчких долара у апоенима од 100 долара. Дакле, имајући у виду наведено, и по оцени овога суда, активности прикривеног иследника нису, како се то у жалбама бранилаца окривљеног ГГ и браниоца окривљеног ВВ неосновано указује, биле усмерене на подстрекавање окривљеног, него напротив, на прикупљање доказа за кривично гоњење, а осим тога побијана пресуда и није заснована искључиво на радњама прикривеног иследника.

Анализа жалби бранилаца окривљених ДД и ЂЂ и разлози за њихово одбијање

У свим изјављеним жалбама бранилаца окривљених ДД и ЂЂ детаљно се оспоравају закључци првостепеног суда везано за постојање организоване криминалне групе, а самим тим и улога окривљених ДД и ЂЂ као припадника организоване криминалне групе. Изнете жалбене наводе овај суд оцењује као неосноване, будући да је о постојању организоване криминалне групе, организатора плана деловања и активности било напред речи. Наиме, закључак првостепеног суда о конкретној улози окривљених ДД и ЂЂ несумњиво произлази из изведених и оцењених доказа, пре свега одбране окривљеног ББ који терети окривљене ДД и ЂЂ и указује да је критичног дана од њих, у њиховој кући преузео фалсификовани новац који му је истог дана одузет од стране полицијских службеника уз потврду о привремено одузетим предметима. Због тога је и правилан закључак првостепеног суда да је срачуната на избегавање кривице одбрана окривљених да им је окривљени ББ, с обзиром да су му дуговали новац који им је позајмио због отварања фирме и који нису могли да врате због болести супруге, из џепа јакне извадио кесу са фалсификованим доларима и предложио да дуг врате тако што би требало да тај фалсификовани новац пренесу до Мађарске или Аустрије, што су они одбили. Надаље, одбране окривљених ЂЂ и ДД

које се тичу наводно куповине “гума” оспорене су и садржином телефонских разговора, из којих је првостепени суд правилно утврдио да су тема разговора “гуме”, као израз коришћен приликом разговора о фалсификованим доларима, у којим разговорима окривљени ББ тражи да му се исте врате, окривљени ДД покушава да их врати од других (а што иде у прилог томе да су окривљени фалсификовани новац након преузимања предали НН лицу ради даље продаје до које није дошло).

Надаље, теза одбране окривљених ДД и ЋЋ о томе како су дошли у контакт са предметним фалсификованим доларима, правилно је оцењена је као неуверљива, јер је оповргнута записником о вештачењу према коме су ДНК трагови окривљеног ББ пронађени на ручкама пластичне кесе у којој су се налазили фалсификовани долари, а на новчаницама, насумице одабраним, су пронађени ДНК трагови окривљеног ЋЋ, али не и окривљеног ДД који међутим у одбрани није спорио да је додиривао и кесу и новац. При томе је првостепени суд имао у виду и одбране окривљених ДД и ЋЋ која се односи на то да су они позајмили новац од окривљеног ББ ради отварања, односно обнове фирме пилића, али се на основу документације коју су доставили суду, не може доказати да је окривљени ББ уопште позајмио било какав новац окривљеним ДД и ЋЋ, а везано за отварање или обнову фирме. Првостепени суд је при томе несумњиво утврдио да у разговорима између окривљеног ББ и окривљених ДД и ЋЋ никакав дуг као такав није поменут, што је у супротности са наводима све тројице окривљених, који су инсистирали на томе да је предмет њихових разговора био искључиво повраћај дуга. Правилан је закључак првостепеног суда да је фалсификовани новац окривљени ББ преузео у кући окривљених ДД и ЋЋ, а не теза да га је тог дана донео па враћао, због чега је јасно у потпуности да се термини “пилићи” и “гуме”, односе једино и искључиво на фалсификоване доларе. Надаље, закључак првостепеног суда о улози окривљених ЋЋ и ДД произлази из анализе садржаја телефонских разговора између окривљеног ББ и окривљеног ДД и ЋЋ наведених на страни 60 и 61 образложења, из којих произлази да су предмет разговора управо фалсификовани долари, односно интересовање окривљеног ЋЋ за набавку истих од окривљеног ББ, а потом реализација договора између њих, како је то напред утврђено, због чега, насупрот жалбеним наводима, не чини неразумљивим пресуду навод у изреци да су окривљени ДД и ЋЋ након преузимања лажног новца исти ставили у оптицај, тако што су предали НН лицу ради даље продаје, до које није дошло, те су наведени новац вратили окривљеном ББ на његов захтев дана 06.11.2015. године. Дакле, окривљени су несумњиво прибавили предметне фалсификоване доларе те су се у њиховим радњама стекла битна обележја бића кривичног дела фалсификовање новца за које су гоњени и оглашени кривим.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио закон, закључујући да су се у радњама окривљеног АА стекла сва битна обележја бића кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ и обележја продуженог кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, у радњама окривљених ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ елементи бића кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика, у радњама окривљеног ВВ и ГГ сва

битна обележја по једног кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ, а у радњама окривљеног ББ, окривљеног ДД и окривљеног ЂЂ и сва битна обележја по једног кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ. При томе правилно је првостепени суд утврдио да су били способни да схвате значај свог дела, да управљају својим поступцима, свесни забрањености својих радњи, чије извршење су хтели, дакле, поступали са директним умишљајем као обликом виности, а за која кривична дела их је и огласио кривим.

Анализа жалбе Тужиоца за организовани криминал, у делу одлуке о мери безбедности одузимања предмета из члана 87 КЗ-а и разлози за њено одбијање

Жалбом Тужиоца за организовани криминал указује се да првостепени суд није донео одлуку о мери безбедности одузимања предмета из члана 87 КЗ- новца у износу од 6.400 евра, који је настао извршењем кривичног дела од стране организоване криминалне групе, чији су припадници и осуђени ММ и ЉЉ, који су лажни новац добили од организатора – окривљеног АА, ради даље продаје, а новац добијен продајом лажног новца осуђени ЉЉ је пренео без накнаде на његову ... ЕЕ, који новац је одузет од њихове ... ПП.

По оцени овог суда, неосновани су наводи Тужиоца за организовани криминал, којим добија првостепену пресуду и указује да је првостепени суд пропустио да изрекне мери безбедности одузимања предмета. Ово зато, јер је првостепени суд правилно поступио када је одбио предлог да се у доказном поступку прочитају докази, који су наведени на странама 85-87 ожалбене пресуде, а из којих би се утврђивало да наведени новац произлази из извршења кривичног дела, обзиром да се ради о доказима који се односе само на ММ и ЉЉ, и то из предмета који је вођен и правноснажно окончан у другој држави. Код таквог стања ствари овај суд је оценио као неосноване жалбене наводе Тужиоца за организовани криминал који се у суштини своде на став да се међу новчаницама које су одузете по потврди о привремено одузетим предметима, налазе и три новчанице које су обележене од стране Чешког прикривеног иследника, те на ставу да је то могло да се искористи у овом поступку.

Одлучивање о изјављеним жалбама у делу који се односи на кривичне санкције

Апелациони суд у Београду је испитао основаност изјављених жалби и у делу који се односи на одлуку првостепеног суда у погледу врсте и висине кривичних санкција које су изречене окривљенима АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, због извршења предметних кривичних дела. У том смислу овај суд је најпре пошао од околности из члана 54 КЗ, које је првостепени суд утврдио на страни сваког окривљеног понаособ.

Везано за окривљеног АА, првостепени суд је од олакшавајућих околности правилно ценио чињеницу да је отац ..., ..., да је признао извршење једног кривичног дела које му је стављено на терет, док је од отежавајућих околности ценио његову значајну улогу и бројност радњи у оквиру учињених кривичних дела у односу на

остале окривљене, као и чињеницу да је током 2003. године осуђен због извршења кривичног дела фалсификовање новца на казну затвора у трајању од једне године. Имајући у виду степен кривице окривљеног, мотиве и побуде из којих је извршио кривична дела који се огледају у остваривању незаконите имовинске користи од стављања у оптицај фалсификованог новца, те дајући адекватан значај олакшавајућим и отежавајућим околностима на страни окривљеног АА, истом је правилно претходно за кривично дело из члана 346 став 2 КЗ утврдио казну затвора у трајању од две године, за кривично дело фалсификовање новца у продуженом трајању из члана 223 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ казну затвора у трајању од шест година и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, па га је правилно осудио на јединствену казну затвора у трајању од седам година и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 (тридесет) дана од дана правноснажности пресуде, што ако не учини, иста ће се заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, у затворску казну му је урачунао време проведено у притвору, као у изреци побијане пресуде, налазећи да ће се одмереном казном у потпуности остварити сврха изрицања кривичних санкција. Овакав закључак у потпуности као правилан прихвата и овај суд. Када је у питању новчана казна у односу на окривљеног АА, Апелациони суд у Београду налази да је одмеравајући висину новчане казне, правилно првостепени суд имао у виду имовно стање окривљеног и изрекао му казну у износу означеном у изреци пресуде, без утврђивања дневног износа новчане казне, с обзиром да би прибављање података за овакво утврђивање висине новчаних казни утицало на дужину и трајање кривичног поступка.

Надаље, у односу на окривљеног ВВ, по налажењу овог суда, није било места опозива условне осуде изречене пресудом Основног суда у Зрењанину К.бр.123/13 од 02.04.2013. године, па је овај суд наведени опозив укинуо, правилно примењујући одредбу члана 70 став 1 КЗ због протекла предвиђених рокова, те окривљеном ВВ, у недостатку олакшавајућих околности, а дајући адекватан значај отежавајућој околности - ранијој осуђиваности, задржао као правилно утврђену појединачну казну затвора и то: за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ – казну затвора у трајању од шест месеци, за кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ казну затвора у трајању од пет година и новчану казну у износу од 120.000,00 динара.

У односу на окривљеног ББ, окривљеног ГГ, окривљеног ДД и окривљеног ЂЂ Апелациони суд у Београду налази да првостепени суд није дао адекватан значај правилно утврђеним олакшавајућим околностима.

У односу на окривљеног ББ, овај суд је ценио као олакшавајуће околности да је исти до сада неосуђиван, да је отац двоје малолетне деце, која су њему поверена на чување, којим околностима је дао карактер особито олакшавајућих околности, па је у недостатку отежавајућих околности истом применом одредби члана 56 и 57 КЗ, претходно утврдио за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ утврдио казну затвора у трајању од пет месеци, за

кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ, казну затвора у трајању од четири године и два месеца и новчану казну у износу од 120.000,00 динара.

У односу на окривљеног ГГ, овај суд је имао у виду као олакшавајуће околности чињеницу да је неосуђиван, да је делимично признао извршење кривичних дела, као и да му је додељено старатељство над малолетним дететом, којим олакшавајућим околностима је дао значај нарочито олакшавајућих околности, па је применом одредби члана 56 и 57 КЗ, у недостатку отежавајућих околности, окривљеном ГГ претходно утврдио за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ утврдио казну затвора у трајању од пет месеци, за кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ - казну затвора у трајању од три године и четири месеца и новчану казну у износу од 120.000,00 динара.

У односу на окривљеног ДД, овај суд је као олакшавајуће околности ценио чињеницу да је породичан човек, да је неосуђиван, да се коректно држао пред судом, те његово здравствено стање, којим олакшавајућим околностима, уз недостатак отежавајућих околности, дао карактер нарочито олакшавајућих околности и применом одредби члана 56 и 57 КЗ претходно утврдио за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ – казну затвора у трајању од пет месеци, за кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ – казну затвора у трајању од три године и шест месеци и новчану казну у износу од 120.000,00 динара.

У односу на окривљеног ЂЂ, овај суд је као олакшавајуће околности ценио да је исти до сада неосуђиван, да је породичан човек, отац двоје малолетне деце, којим чињеницама је дао карактер особито олакшавајућих околности, а имајући у виду и његову мање значајну улогу у извршењу кривичног дела и у недостатку отежавајућих околности, применом одредби члана 56 и 57 КЗ, претходно утврдио за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ утврдио казну затвора у трајању од пет месеци, за кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 3 у вези става 2 КЗ – казну затвора у трајању од три године и шест месеци и новчану казну у износу од 120.000,00 динара.

Надаље, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је применом одредби члана 60 и 63 КЗ, окривљене осудио на јединствене казне и то: **окривљеног ВВ** на јединствену казну затвора у трајању од пет година и четири месеца, у коју му је урачунао време проведено у притвору од 01.02.2016. до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, **окривљеног ББ** на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору од 06.11.2015. до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, **окривљеног ГГ** на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору од 01.02.2016. до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, **окривљеног ДД** на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју му је урачунао време проведено у

притвору од 06.11.2015. до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од 120.000,00 динара и **окривљеног ЂЂ** на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју му је урачунао време проведено у притвору од 06.11.2015. до 17.03.2016. године и новчану казну у износу од 120.000,00 динара, с тим што су окривљени обавезани да новчане казне плате у року од 30 (тридесет) дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учине у остављеном року, новчана казна ће бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих, а неплаћених 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 (шест) месеци.

Када су у питању новчане казне окривљених ВВ, ББ, ГГ, ДД и ЂЂ, овај суд их је одмерио у одређеном износу, како је то наведено у изреци, имајући у виду имовно стање окривљених, изричући новчану казну у одређеном износу у оквиру прописане најмање и највеће казне, без утврђивања дневног износа новчане казне, с обзиром да би прибављање података за овакво утврђивање висине новчаних казни утицало на дужину и трајање кривичног поступка.

Такође, када су у питању новчане казне, свим окривљенима је у смислу одредбе члана 51 КЗ остављен рок од 30 (тридесет) дана да исте плате и то од дана правноснажности пресуде, при чему су упозорени да уколико то не учине, новчана казна ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, при чему казна затвора не може бити дужа од шест месеци, те у случају да окривљени плати само део новчане казне суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора.

Став овог суда потврђује и став првостепеног суда, да ће се изреченим ефективним казнама затвора како од стране првостепеног суда, тако и ефективним казнама затвора овог суда у односу на окривљене ВВ, ББ, ГГ, ДД и ЂЂ од стране овог суда остварити сврха кривичних санкција и сврха кажњавања, прописане одредбом члана 4 и 42 КЗ.

Имајући у виду напред наведено, неосновано се жалбом Тужилаштва за организовани криминал указује да је окривљенима ББ, ДД и ЂЂ првостепени суд изрекао благе казне, посебно имајући у виду да је овај суд, супротно изнетом, а уважавањем жалбе, дајући адекватан значај утврђеним околностима из члана 54 КЗ, побијану пресуду преиначио, између осталог у односу на окривљеног ББ, окривљеног ДД и окривљеног ЂЂ и истим утврдио блаже појединачне казне и мању јединствену казну затвора, налазећи да ће се одмереним ефективним казнама и новчаним казнама у потпуности остварити сврха изрицања кривичних санкција и сврха кажњавања прописана одредбом члана 4 и 42 КЗ-а.

Такође, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног ВВ, правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 91 и 92 став 1 Кривичног законика у вези члана 538 став 1 и 2 и члана 541 ЗКП, обавезао окривљене ВВ и ГГ да солидарно плате износ од 4.950 евра, на име прибављања имовинске користи стечене извршењем

кривичног дела, у динарској противвредности, по званичном курсу Народне банке Србије на дан исплате, у корист буџетских средстава суда, у року од 60 (шездесет) дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, посебно код чињенице да иако бранилац побија пресуду због одлуке о одузимању имовинске користи, не даје разлоге у чему се повреда састоји у том делу.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је на основу одредбе члана 459 став 1 и члана 457 ЗКП-а, донео одлуку као у изреци.

Записничар
Слађан Лазић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић